

{oženách}

Přestože byl ONDŘEJ KEPKA nejdříve dětskou hereckou hvězdou, v dospělosti se prosadil jako režisér. Má díky své profesi větší úspěchy u druhého pohlaví než ostatní muži?

MÁM celý život PŘÍZEŇ DAM

PAVEL HRABICA

FOTO: ALENA MATUŠOVÁ, ARCHIV

MNOHOKRÁT JSTE PRACOVAL S MAMINKOU GABRIELOU VRÁNOVOU. JE TO SNADNÉ, NEBO SE NAJDOU TAKÉ NĚJAKÁ NEGATIVA?

Syn - matka je nejstrašnější kombinace rodinného tandemu. Všichni vidí oidipovské komplexy, nadržování. Máme radost, když spolu pracujeme, ale nikdy to nejsou hlavní důvody.

PTÁM SE NA PROFESIONÁLNÍ ROVINU SPOLUPRÁCE. POSLUCHÁ VÁS JAKO REŽISÉRA?

Kolikrát jsem na ni mnohem přísnější, drsnější a vyžaduji od ní víc než od ostatních. Výhoda je, že ji znám, a vím, co dokáže. Viděl a slyšel jsem ji v nějakých dvou stovkách filmových, divadelních a rozhlasových rolí. Neobsazují maminku, obsazují paní Gabrielu Vránovou. Dokonce jsme si rozuměli i u tak složitého projektu, jako bylo nedávno dokončené DVD Království poezie, kde byla máma i autorkou scénáře.

BYLO PRO MANŽELSTVÍ VAŠICH RODIČŮ PROSPĚŠNÉ, ŽE TATÍNEK NENÍ HEREC?

Určitě ano. Táta je profesor matematiky, to je od herectví na hony vzdálená práce. I když v jeho případě ne natolik, protože strejda Jaroslav je taky herec a on rodiče seznámil. Navíc táta dělal kdysi také do muziky - hrál

S maminkou Gabrielou Vránovou

na trubku. Bylo to po stránce myšlenkové vyvážené, i když se rodinný rytmus hodně podřizoval maminčině programu.

ZAŽIL JSTE SITUACE, KDY NA VÁS HERECKY ZKOUŠELY ŽENSKÉ ZBRANĚ, ABY ZÍSKALY ROLI?

S vysloveně prvoplánovým atakem jsem se nesetkal. Chápu ale, že herci to mají těžké. Když přijde režisér za producentem s námětem, jestli nechce natočit film, bere se to jako samozřejmost. Pokud přijde herečka za režisérem, aby ji obsadil do filmu, považuje se to za nepatřičné. Ale vždyť ona jen nabízí své zboží, své umění, vizáž. Dostávám nabídky, písemné i e-mailové profily začínajících umělců, a neodsuzuji to. Byly ale dámy, které v momentě, kdy zjistily, že se dostávám i na

druhou stranu kamery, mi najednou projevovaly větší přízeň. O to víc si vážím těch, které svůj přístup ke mně nezměnily.

V ČEM SE TA VĚTŠÍ PŘÍZEŇ PROJEVOVALA?

Kdybych chtěl být vtipný, řeknu, že přízeň dam mám celý život a nepotřebuji ji zdůrazňovat tím, že režírui. Třeba bylo snadnější se sejít. Předtím měly neustále moc práce, to najednou odpadlo. Ze bych ale dostával klíče od jejich bytů a ložnic, to opravdu ne.

NĚKDY ALE MŮŽE MEZI REŽISÉREM A HERECKOU PŘESKOČIT JISKRA...

Herecká branže má jednu specifickou - pracuje se v ní s emocemi a ty mohou hlavní aktéry propojit. Někdy se stává, že se to přeneso i mimo kameru. Je to něco jako nemoc z povolání. Pokud si dva lidé nejsou vysloveně nesympatičtí, když zhasnou světla a oba jdou domů, dozívají emoce ještě dlouho poté. Může to nastat i mezi režisérem a herečkou, jestliže je silný příběh, kde se emoce nedají jen zahrát, musí se i prožít.

JAK VYBÍRÁTE HERCE DO ROLÍ?

Musím ho dlouho pouštět do svého světa, poznávat, musím o něm něco vědět. Sázím na hereckou duši. Baví mě dávat lidem role, které nejsou v souladu se škatulkou, ve které se nacházejí. Například Honzovi Přeučilovi

„Některé vlastnosti nejsou ženám dány obecně, například generálsko-organizátorské.“

bych klidně dal kladnou roli sympatáka. Pak totiž dostanete z herce úžasné věci, které jinak nepoužívá. Ve filmu Smetanový svět hrál třeba Jaroslav Satoranský, mimochodem můj profesor na DAMU, roli záporného právníka, doslova svini. Luděk Munzar hrál zase netypického šarlatána.

JE TĚŽKÉ KOČÍROVAT NA PLACE HEREČKY, KTERÉ SE NEMAJÍ ZROVNA V LÁSCE?

To je alchymie. Jste jako čarodějnice, která hází do kotle příměsi a čeká, co se urodí. Je to jedna z prvních věcí, které беру v úvahu. Točil jsem například pohádku Poslední kouzlo, kde hlavní postavy hrály Jitka Čvančarová a Lucka Vondráčková. S oběma se dobře znám, ale nevěděl jsem, jak to funguje mezi nimi. Každé jsem se zeptal, co říká na výběr protihráčky, neměly problémy. Mimochodem obě budu mít ve své knize fotografií Soukromé album, která právě vychází.

ČÍM TO JE, ŽE VE VAŠÍ PROFESI VLÁDNOU MUŽI?

Některé vlastnosti nejsou ženám dány obecně. Například generálsko-organizátorské. A režirování je velení. To není diskriminace. Zastávám názor, že jsou profese přirozeně mužské a přirozeně ženské. Kameramanek je jak šafránu, protože je to fyzicky namáhavé.

Ale pozor, řadě mužů není dáno velet, řídit, to znamená, že se taky na režiséra nehodí.

U NÁS JE ALE POMĚRNĚ DOST REŽISÉREK.

Troufám si říci, že když uvidím pár záběrů z filmu, poznám, jestli ho natočila žena, nebo muž. Podle způsobu pohledu na svět. V Česku ho mají všechny generace režisérů. **BYLA REŽIE VAŠE PŘIROZENÁ VOLBA?**

Byla, ale cesta byla složitější. Chtěl jsem dělat totéž, co máma. Nikdy jsem nesnil o kosmonautech nebo popelářích. K první roli jsem se dostal náhodou, pak přišel rozhlas, dabing, Arabela a to rozhodlo. Při zkouškách na DAMU mi ale hodně spadlo sebevědomí. V prváku jsem byl průměr, takový nemastný neslaný. Sebevědomí se mi vrátilo s pedagogy Janou Hlaváčovou a Borisem Rösnerem. Rád bych tímto vyvrátil obecnou tradici, že jsem z herectví zběhl k režirování. Nejdřív jsem dokončil DAMU a pak teprve začal na FAMU. Jen musím přiznat, že jsem dělal přijímačky napodruhé. Alespoň jsem mohl dodělat poslední rok herectví a současně se věnovat studiu režie.

DELŠÍ DOBU JSTE ŽIL S ANDREOU KALIVODOVOU, OPERNÍ PĚVKYNI, COŽ JE HODNĚ EXPOZOVANÁ PROFESE. DALO SE TO SLADIT?

CO MOŽNÁ NEVÍTE

» Narodil se 28. září 1969 v Praze.

» Vystudoval Gymnázium Jana Nerudy se specializací ložisková geologie. Absolvoval nejdříve DAMU, poté FAMU, obor režie.

» V šesti letech hrál v TV inscenaci Tetinka, proslavily ho dětské vole v seriálech Arabela. Synové a dcery Jakuba skláře a další. Pro Českou televizi natočil 3+1 s Mivoslavem Donutilem, inscenace Stará láska nerezaví, Bekyně mniška nebo televizní pohádky.

» Učí vizuální komunikaci na Univerzitě Jana Amose Komenského v Praze.

» Rád fotí, je nadšený cestovatel, sbírá turistické známky. Má silný vztah k vodáctví, což často využívá ve svých filmech.

Když jsme se rozešli, najednou bylo kolem strašně moc chytrých, kteří věděli, že tak vytížení lidé spolu nemohli zůstat, kdo by se staral o děti a tak dál. Ideální takový model není. Potřebujete vedle sebe někoho, kdo vám vytvoří fungující zázemí, což je třeba případ mých rodičů. Ale i mezi herci najdete letité páry - Luděk Munzar s Janou Hlaváčovou, Nina Divišková s Janem Kačerem. **V POSLEDNÍ DOBĚ BÝVÁTE VIDĚN PO BOKU PŮVABNÉ SLEČNY. PŘEDPOKLÁDÁM, ŽE NENÍ Z BRANŽE.**

Předpokládáte správně. Alenka Matušová je právnická, vystudovala na Masarykově univerzitě v Brně právní vztah k nemovitostem a pracuje v pojišťovně. Je vedoucí oddělení VIP klientů a seznámili jsme se tak, že jsem potřeboval něco opravit v pojistce.